

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,4-8)

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, pregant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares». Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja». Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un càntir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer». Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiquem el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaijar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels, per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 4,30-5,2)

Germans, no entrístiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolència. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist. Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare. Viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com a víctima d'olor agradable.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,41-51)

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?»

Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el que ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dóna la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,4-8)

En aquellos días, Elías continuó por el desierto una jornada de camino, y, al final, se sentó bajo una retama y se deseó la muerte: «¡Basta, Señor! ¡Quítame la vida, que yo no valgo más que mis padres!» Se echó bajo la retama y se durmió. De pronto un ángel lo tocó y le dijo: «¡Levántate, come!» Miró Elías, y vio a su cabeceira un pan cocido sobre piedras y un jarro de agua. Comió, bebió y se volvió a echar. Pero el ángel del Señor lo volvió a tocar y le dijo: «¡Levántate, come!, que el camino es superior a tus fuerzas.» Elías se levantó, comió y bebió, y, con la fuerza de aquel alimento, caminó cuarenta días y cuarenta noches hasta el Horeb, el monte de Dios.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchan y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 4,30-5,2)

Hermanos:

No pongáis triste al Espíritu Santo de Dios con que él os ha marcado para el día de la liberación final. Desterrad de vosotros la armadura, la ira, los enfados e insultos y toda la maldad. Sed buenos, comprensivos, perdonándoos unos a otros como Dios os perdonó en Cristo.

Sed imitadores de Dios, como hijos queridos, y vivid en el amor como Cristo os amó y se entregó por nosotros a Dios como oblación y víctima de suave olor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 6,41-51)

En aquel tiempo, los judíos criticaban a Jesús porque había dicho: «Yo soy el pan bajado del cielo», y decían: «¿No es éste Jesús, el hijo de José? ¿No conocemos a su padre y a su madre? ¿Cómo dice ahora que ha bajado del cielo?»

Jesús tomó la palabra y les dijo: «No critiquéis. Nadie puede venir a mí, si no lo atrae el Padre que me ha enviado. Y yo lo resucitaré el último día. Está escrito en los profetas: "Serán todos discípulos de Dios." Todo el que escucha lo que dice el Padre y aprende viene a mí.

»No es que nadie haya visto al Padre, a no ser el que procede de Dios: ése ha visto al Padre. Os lo aseguro: el que cree tiene vida eterna. Yo soy el pan de la vida. Vuestros padres comieron en el desierto el maná y murieron: éste es el pan que baja del cielo, para que el hombre coma de él y no muera. Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo.»

Faç de Crist. Fragment del Retaule de la Santa Cena, procedent de la desapareguda Cartoixa de Valdecristo (Museu de la Catedral de Sogorb)

COMENTARI

Jesús, pa de vida per al món

La fe no s'imposa, es proposa, ja que és una gràcia, un do gratuït de Déu. És com l'amor. Els qui creuen i s'estimen poden donar nombroses explicacions. Però les raons per creure i estimar són d'un altre ordre que el racionalment pur. Un pot refusar els dons de la fe i de l'amor, tancar-los el cor, perquè res ni ningú no pot obligar-lo a acollir-los. Déu mateix, quan es tracta de la fe, vol que donem una resposta lliure a les seves crides, que sigui un compromís personal.

Jesús no ha buscat convèncer per la força dels arguments aquells que protestaven quan va dir: «Jo sóc el pa baixat del cel, [...] el pa viu que dóna la vida» al món.

«Qui menja aquest pa, viurà per sempre». Per als seus contemporanis era difícil acceptar la seva pretensió: que, sent un home com nosaltres, hagués baixat del cel. Com pot ser pa per a la vida del món? Això no s'ho pot creure ningú, si no li ho ha estat revelat pel Pare. No hi ha fe sense la conversió del cor: deixem que Déu actuï i guïi. Jesús no entra en discussions amb els qui s'escandalitzen de les seves paraules. Els invita a deixar-se interrogar des de la fe. Qui creu no està mai sol.

L'obertura a Déu introdueix en el creient la vida. Sabem que en la Pasqua de la seva existència Jesús oferirà a través de l'Eucaristia la vida eterna, oferta de vida, d'esperança i d'amor. Jesús ha baixat del cel per satisfer la fam de l'home: és la penyora de la vida eterna.

En la segona lectura, sant Pau ens explica que Jesús ha esdevingut salvació de l'home «perquè s'entregà per nosaltres». Jesús és el pa de la vida perquè s'ha revelat i s'ha donat tot ell per alliberar-nos del pecat i del mal.

L'encarnació de Jesucrist, Fill de Déu, culmina a la creu per la nostra vida, per la nostra salvació i es prolonga en el signe sacramental del pa l'eucarístic. Segueix: «Viviu estimant, com el Crist ens estimà». Així esdevindrem eucarístia: do per als altres. En la reciprocitat solidària, en el compromís envers els altres s'expressa la vivència de la presència vital de Jesucrist entre nosaltres.

Ignasi Ricart, claretià

ENTREVISTA

▶ **ANDREA GRILLO**

Litúrgia i família

El professor de teologia sacramental al Pontifici Ateneu de Sant Anselm de Roma, Andrea Grillo, que va participar en el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, va fer una lectura de la *Sacrosanctum Concilium* i va mostrar aspectes encara desconeguts del text.

Com a laic, com veu la litúrgia?

Des del punt de vista dels laics, la litúrgia ha adquirit en els darrers 50 anys característiques noves a partir d'un concepte de participació activa, que ha canviat la manera de pensar l'acte litúrgic. S'entén que els subjectes de l'acte litúrgic són Crist i l'Església, que tenen necessitat d'una ministerialitat més àmplia, no només del bisbe o del prevere, sinó dels altres ministres de l'Església i, sobretot, de tots els batejats. En aquest sentit, cada laic passa a formar part de l'acció litúrgica.

En vigílies del Sínode, quina relació troba entre litúrgia i família?

El redescobriments de la litúrgia ha anat paral·lel amb el redescobriments significatiu del paper de la família dins l'Església. Aquest fet va en dues direccions: la primera és que redescobrir la litúrgia permet a la família llegir alguns actes elementals de vida com a ritus humans; a la vegada, permet també a l'Església reconèixer que en els grans actes sacramentals hi ha una base igualment humana.

Algun aspecte modern de la litúrgia?

El redescobriments de la litúrgia com a regal: do de Déu que no sols construeix l'Església, sinó també la cultura. En l'època moderna, el renaixement de l'interès per la litúrgia va relacionat amb l'espiritualitat. I avui una espiritualitat en el món tardomodern passa per la redescoberta dels actes simbòlics rituals, no només en l'Església sinó també en la cultura.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel coneixement de la Bíblia

Oh Senyor, fes per manera que tota persona damunt la terra conegui la Bíblia.

Suscita en elles la fama de la teva Paraula.

I fes que sigui el nostre pa de cada dia. Que tots els qui saben llegir mirin l'Evangelí amb els seus propis ulls. Mentre que els qui no saben llegir trobin persones que ho facin per elles.

Però, per damunt de tot, quan la teva voluntat sigui coneguda, no et demanem sinó que es faci, i que et serveixis de nosaltres perquè sigui feta.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Sobre las promesas de amor

La Premio Nobel, escritora y poeta polaca Wislawa Szymborska, el día que leyó su discurso en Estocolmo, ante la Academia Sueca que le concedía el Premio Nobel de Literatura 1996, contó su experiencia de amor:

—«Tenía yo 12 años y un adolescente de la misma edad me escribió una carta larguísima en la que me decía:

—«Sería capaz de ir hasta el fin del mundo por ti...» Y terminaba la carta diciendo:

—«Si mañana no llueve... estaré bajo tu balcón para verte».»

Hasta aquí el texto de la Premio Nobel. ¡En cuántas personas su amor es sólo de boquilla, de palabras y no de hechos, y mucho menos de sacrificios y renunciaciones!

Miran sólo por el **yo**, y no miran el **tú**. Es el lenguaje de las personas inmaduras, egoístas.

«Soy capaz de ir por ti hasta el fin del mundo... pero si mañana llueve no me esperes debajo de tu balcón.»

—No seamos cómodos: reforcemos el espíritu de sacrificio.

—No hay amor verdadero si uno es incapaz de **renunciarse a sí mismo** para el **bien del otro**, tal como nos pide Jesús.

El P. Sertillanges, profesor de la Gregoriana de Roma, decía:

—«Amar no es buscar **nuestro bien...** sino **querer el bien.**»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Tránsito de la Asunción (I)

Una de las fiestas más populares relacionadas con la vida de María es la Asunción. Esta celebración encierra un significado muy profundo. Las iglesias orientales se refieren a este misterio con el término *dormición*.

Tanto *Asunción* como *dormición* evocan la idea de tránsito, de paso, de cambio. Según la tradición, María, la madre de Jesús, no sufrió la corrupción de la muerte, sino que comparte la gloria de su Hijo. Se trata de un misterio profesado desde antiguo por los creyentes y proclamado como dogma a mediados del siglo xx.

La Asunción de María es una expresión extraordinariamente bella del núcleo del Evangelio. Es un mensaje de esperanza. La vida de Cristo es un camino abierto por el que podemos transitar el resto de la humanidad. Él compartió los sinsabores de la existencia humana. Gracias a este hecho, nosotros estamos llamados a compartir con Él la vida de Dios. Más allá de las puertas de la muerte nos espera Él.

Cristo ha sido el primero en resucitar; y después corresponderá a los suyos (1Co 15,23). ¿Y quién más suya que su madre? La voluntad del Padre es que aquello que ha vivido el Hijo lo vivan el resto de los hijos.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae, del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

10. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [2Co 9,6-10 / SI 111 / Jn 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III). Sant Deodat o Adeodat, proletari.

11. □ Dimarts [Dt 31,1-8 / SI: Dt 32,3-4a.7-9.12 / Mt 18, 1-5.10.12-14]. Santa Clara (Assís 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió. Sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

12. ■ Dimecres [Dt 34,1-12 / SI 65 / Mt 18,15-20]. Sant Herculà, bisbe; santa Hilària, mr., mare de santa Afra; beat Innocenci XI, papa (1676-1689); beat Joan de Rieti, rel. agustinià.

13. ■ Dijous (■ Urgell) [Js 3,7-10a.11.13-17 / SI 113 / Mt 18,21-19,1]. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats mrs. Màrtirs claretians de Barbastre (1936). Sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Centola, vg. i mr. Beat Josep Tàpies i companys, prev. mr., del bisbat d'Urgell.

14. ■ Divendres [Js 24,1-13 / SI 135 / Mt 19,3-12]. Sant Maximilià-Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz. Sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Dissabte [Ap 11,19a;12,1-6a.10ab / SI 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56]. Assumpció de la Mare de Déu (inicialment i a Orient: la Dormició). Sant Tarsici, acòlit mr.

16. ■ Dissabte [Pr 9,1-6 / SI 33 / Ef 5,15-20 / Jn 6,51-58]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc, de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu; beat Joan de Santa Marta, prev. franciscà i mr. al Japó (1618), de Prades (Baix Camp).